

VLAMINGEN IN DE WERELD (viw), sociaal-culturele vereniging, opgericht op 9 mei 1963 onder de naam België in de Wereld (biw) met de bedoeling de werking van het tijdschrift *Band en Zuider-*

kruis verder te zetten. De oorspronkelijke benaming werd in 1976 gewijzigd in Vlamingen in de Wereld. In 1992 werd de vereniging omgevormd van vereniging zonder winstoogmerk tot instelling van openbaar nut.

De vereniging beoogt met eerbiediging van elke levensbeschouwing de sociale, culturele en algemeen menselijke belangen van de Vlamingen in het buitenland te behartigen en de uitstraling van de Vlaamse cultuur, wetenschap en economie in de hand te werken. Zij werkt met een internationaal secretariaat in Mechelen en met een veertigtal vertegenwoordigers in de vijf continenten. Internationale congressen met alle vertegenwoordigers worden belegd in Vlaanderen, en regionale in Noord-Amerika. VIW-medewerkers en Vlaamse kleinkunstenaars en voordrachtgevers onderhouden plaatselijk contacten. Van 1966 tot in de jaren 1980 werden in totaal ongeveer 5000 studenten bij Vlaamse tabaksfarmers in Zuid-Ontario gestuurd. Het eigen tijdschrift *Ambassadeur* (1963) werd in 1969 vervangen door *BIW-Nieuws*, dat in 1976 zijn naam wijzigde in *VIW-Nieuws*.

VIW is niet enkel een ombudsdienst voor de uitgeweken Vlamingen (wettelijke regelingen inzake pensioenen, militie, studiebeurzen en stemrecht, voorzieningen inzake bibliotheken en verenigingsleven). De vereniging zet zich de jongste jaren meer en meer in voor de toeristische promotie van Vlaanderen en voor het valoriseren van de Vlaamse buitenlandse aanwezigheid ten bate van de Vlaamse exportgerichte economie.

In 1970 stichtte VIW onder de naam Vlamingen in de Wereld-Ontwikkelingssamenwerking (VIWOS) een eigen niet-gouvernementele organisatie (NGO) voor ontwikkelingsprojecten in Zuid-Amerika, Afrika en Azië, geschraagd door daar aanwezige Vlamingen. VIW was ook medestichter van de Vlaamse Vereniging voor Opleidingsprogramma's in het Buitenland (VVOB; thans Vlaamse Vereniging voor Ontwikkelingssamenwerking en Technische Bijstand) en van de Vlaamse Culturele Koepel.

Na aanvankelijk wantrouwen, zo niet tegenwerking vanwege sommige diplomatieke en consulaire posten zijn deze instanties geleidelijk de complementaire mogelijkheden van VIW gaan inzien. Ook van de plaatselijke overheidsinstanties mag de vereniging waardering en aanmoediging ervaren.

Het is de verdienste van VIW de Vlaamse emigranten bij hun integratie in het gastland te begeleiden en hen daarbij het zelfbevestigend gevoel te geven, ondanks een nieuw staatsburgerschap, tot de eigen culturele gemeenschap te blijven behoren.

LITERATUUR: M. Govaerts, *25 Jaar Vlamingen in de Wereld*, 1988.

ARTHUR VERTHÉ